

Rapport

Rapport naar aanleiding van een klacht over het regionale politiekorps Utrecht.

Rapportnummer: 2011/354

Datum: 29 november 2011

Feiten

Verzoekers zoon Bas1 (destijds 13 jaar) ging op 17 september 2009 's avonds na het eten naar de (door de gemeente aangelegde) fietscrossbaan. Zij waren daar met zo'n acht kinderen aan het crossen. Op een gegeven moment kwam iemand op het idee een springschans te verhogen. Bas heeft toen een autoband uit de grond gehaald, die er - naar zijn zeggen - los in zat. Iemand anders heeft een reglementenbord los getrokken, waarna een paar jongens de springschans hebben verbouwd. Vervolgens zijn de jongens weer gaan crossen en hebben allen over de springschans gefietst.

Bas was tegen 19.30 uur weer thuis.

De volgende dag werden verzoeker en zijn vrouw door ambtenaren van het regionale politiekorps Utrecht op de hoogte gebracht van het feit dat hun zoon Bas verdachte was van vernieling dan wel openlijke geweldpleging.

De politie had op 17 september 's avonds een melding gekregen dat de crossbaan werd vernield. De politie was ter plaatse gegaan (toen Bas al naar huis was) en heeft de aanwezige jongeren gevraagd wie er met de vernieling te maken had. Eén van de jongeren zou op dat moment bekend hebben dat hij het reglementenbord had vernield en hij werd aangehouden. Verder is de naam van Bas genoemd.

Bas heeft twee weken later op het politiebureau een verklaring afgelegd. In januari 2010 hebben verzoeker en Bas ingestemd met een Halt-afdoening. Bas diende een taakstraf van acht uur te voldoen en er moest € 100,00 worden betaald voor het vernielen van het bord.

Bij brief van 2 februari 2010 aan de politie heeft verzoeker zijn bezwaren geuit tegen de wijze waarop de politie de zaak heeft opgepakt. Een klachtbehandelaar van de politie heeft verzoeker in zijn brief van 25 maart 2010 laten weten dat verzoekers klachten waren besproken met de wijkteamchef en dat de wijkteamchef contact met verzoeker zou opnemen. Verzoeker was over de uitkomst van het gesprek met de wijkteamchef niet tevreden en heeft de politie bij brief van 27 maart 2010 om een standpunt gevraagd en tevens gevraagd hoe de aanklacht tegen zijn zoon luidt. De districtschef heeft verzoeker bij brief van 30 juni 2010 laten weten dat verzoeker heeft ingestemd met de Halt-afdoening om strafrechtelijke afdoening te voorkomen, en dat de € 100,00 schade-vergoeding inherent is aan deze wijze van afdoening.

Verzoeker was het met de hele gang van zaken niet eens en wendde zich tot de Nationale ombudsman.

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de politie Utrecht met betrekking tot de aan zijn zoon aangeboden Halt-afdoening:

niet heeft getracht alle bij het strafbare feit betrokken jongeren bij de afhandeling te betrekken;

niet heeft aangegeven wat het strafbare feit was waarvan zijn zoon werd verdacht;

hem onder druk heeft gezet het aanbod voor een Halt-afdoening te accepteren;

er geen rekening mee heeft gehouden dat zijn zoon 13 jaar was ten tijde van het plegen van het strafbare feit en ontkent iets vernield te hebben.

Tevens klaagt verzoeker over de wijze waarop zijn klacht door de politie Utrecht is behandeld.

Visie verzoeker

Het steekt verzoeker erg dat Bas als verdachte is aangemerkt, terwijl hij het reglementen-bord niet heeft vernield. Hij heeft alleen een band uit de grond gehaald, die al los zat en niet stuk is gegaan. Verzoeker en Bas hebben zelfs nog aangeboden om de band zelf weer terug te plaatsen.

Verzoeker heeft aangegeven Halt als een goed alternatief te zien, maar dan moet ook iedereen worden aangesproken die die avond aanwezig was en moeten ze samen de schade vergoeden. Nu heeft de politie genoeg genomen met drie verdachten, die allen blaam treft, terwijl Bas tijdens zijn verhoor namen heeft gegeven van de andere aanwezigen en heeft verklaard dat er gefilmd is met mobiele telefoons. De politie had de overige aanwezigen dan ook moeten kunnen achterhalen. Verzoeker vindt dit voor Bas een onverteerbare zaak.

Verder heeft de politie nooit laten weten waarvan Bas precies verdacht werd, ook niet nadat hij daar bij brief van 27 maart 2010 uitdrukkelijk om had verzocht. Verzoeker wist niet wat Bas boven het hoofd zou hangen wanneer hij niet zou instemmen met het Halt-traject.

Verzoeker voelt zich gemanipuleerd, omdat er gedreigd werd de zaak aan de officier van justitie voor te leggen indien zij niet zouden instemmen met het Halt-traject. De kans op een strafblad voor Bas en een torenhoge boete van duizenden euro's zou hen dan boven

het hoofd hangen. Omdat zij die mogelijke boete niet zouden kunnen betalen, kozen zij onder druk voor de Halt-afdoening.

Het Halt traject betekende voor verzoeker acht uur taakstraf en het voldoen van een bedrag van € 100,00. Toen verzoeker aangaf dat hij het niet redelijk vond dat er van de hele groep jongeren maar drie jongens moesten opdraaien voor de kosten, werd er gezegd dat wanneer er niet betaald zou worden, Bas ook niet zou kunnen meedoen aan het Halt-traject. Verzoeker en Bas hebben uiteindelijk met tegenzin ingestemd met de Halt-afdoening.

Visie politie

Het onderzoek naar de verdachten

De korpsbeheerder heeft de Nationale ombudsman laten weten dat de politie na de melding ter plaatse is gegaan en daar een verdachte heeft gehoord die de naam van Bas heeft genoemd. Dezelfde avond heeft de politie telefonisch een verklaring opgenomen van de melder. Mede naar aanleiding van de verklaring van Bas zijn nog een derde verdachte en een tweede getuige gehoord. Verder zijn er niet meer verdachten van wie de identiteit bekend is geworden. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond.

Informatie over het strafbare feit

De korpsbeheerder acht ook deze klacht niet gegrond. De politie heeft Bas en zijn ouders een brief gestuurd met het verzoek aan Bas om zich op het politiebureau te melden met als reden: "verhoor als verdachte, ter zake vernieling". Ook voorafgaand aan het verhoor is Bas in aanwezigheid van zijn vader meegedeeld waarvan hij werd verdacht. Dat is ook opgenomen in Bas zijn verklaring, aldus de korpsbeheerder.

Onder druk zetten

De korpsbeheerder heeft laten weten dat een Halt-afdoening alleen mogelijk is als de verdachte (deels) heeft bekend, als de ouders instemmen met een Halt-afdoening en als er bereidheid is de schade te vergoeden. In deze zaak heeft Bas deels bekend. Aan Bas zijn ouders is een Halt-afdoening voorgesteld. Daarbij is aangegeven dat het vergoeden van de schade een voorwaarde is voor een Halt-afdoening. De ouders van Bas zijn vervolgens akkoord gegaan met de Halt-afdoening, aldus de korpsbeheerder.

De korpsbeheerder heeft aangegeven het spijtig te vinden dat de familie zich onder druk gezet voelde het aanbod voor een Halt-afdoening te accepteren. Artikel 77e WvSr verplicht de politie om de verdachte mee te delen dat hij niet verplicht is aan de Halt-afdoening mee

te doen en hem in te lichten over de mogelijke gevolgen van niet-deelneming. De korpsbeheerder heeft niet kunnen afleiden dat hierbij druk is uitgeoefend op de familie. Bovendien heeft de politie daar geen belang bij. Wellicht dat de familie de uitleg over de mogelijke consequenties als druk heeft ervaren. De korpsbeheerder onthoudt zich van een uitspraak.

Rekening houden met de leeftijd en ontkennende verklaring van Bas

De korpsbeheerder heeft gesteld dat de Halt-afdoening zijn grondslag vindt in artikel 77e WvSr en verder is uitgewerkt in de Regeling Halt. In artikel 6 van de Regeling Halt staan als voorwaarden genoemd dat er sprake is van schade als gevolg van een strafbaar feit, dat er sprake is van een schadeclaim en dat er een afspraak is over het vergoeden van de schade. Volgens de korpsbeheerder is aan deze voorwaarden voldaan. In artikel 6 staat vermeld dat ook een schaderegeling tussen benadeelde en de ouders van een kind jonger dan 14 hieronder valt. Voor de Halt-afdoening is niet relevant dat Bas 13 jaar oud was; het gaat bij een Halt-afdoening niet over de civielrechtelijke aansprakelijkheid.

Ten aanzien van de klacht dat Bas heeft ontkend, heeft de korpsbeheerder verwezen naar de verklaring van Bas, waarin hij deels heeft bekend. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond.

De klachtafhandeling

De korpsbeheerder heeft gesteld dat de wijkagent jeugd, de wijkteamchef en de districtschef telefonisch dan wel schriftelijk contact hebben gehad met verzoeker. De familie is niet tevreden met de inhoud van de gegeven antwoorden, maar de vragen zijn tijdens deze contactmomenten wel voldoende beantwoord, aldus de korpsbeheerder.

Informatie uit mutaties, processen-verbaal e.d.

Proces-verbaal van bevindingen d.d. 17 september 2009

Politieambtenaar H. heeft in een proces-verbaal van bevindingen vermeld dat hij naar aanleiding van een melding naar de fietscrossbaan is gegaan. Daar zag hij dat er een schans was gemaakt van zeven rubber banden en twee houten platen.

H. heeft alle aanwezigen bij zich geroepen en gevraagd wie de schans had gemaakt. Hierop heeft Tom aangegeven dat hij die rubber banden samen met Bas uit de grond had getrokken. Verder heeft Tom aangegeven dat hij de houten platen op de banden heeft

gelegd.

Proces-verbaal van verhoor van Tom d.d. 17 september 2009

In dit proces-verbaal staat onder meer vermeld dat Tom heeft verklaard dat hij met zes anderen op de crossbaan was. Tom heeft verder verklaard dat er op de crossbaan niet goed gesprongen kon worden en dat ze daarom zelf een schans dachten te maken. Bas heeft eerst een band uit de crossbaan getrokken. Daarna kreeg Bas er een band niet uit en heeft Tom hem geholpen. De banden hebben ze toen tussen twee heuveltjes gelegd, waarover zij twee platen hebben gelegd. Eén van die platen lag los op de crossbaan, en de andere plaat hing nog aan twee schroeven, die Tom er vanaf heeft gehaald, aldus zijn verklaring. Tom heeft voorts verklaard dat geen van de andere jongens heeft mee-geholpen.

Oproep Bas en zijn ouders d.d. 18 september 2009

Bij brieven van 18 september 2009 heeft de politie Bas en zijn ouders verzocht om op 23 september 2009 op het politiebureau te verschijnen in verband met het feit dat Bas als verdachte werd gehoord ter zake een onderzoek naar vernieling.

Proces-verbaal van verhoor van Bas d.d. 23 oktober 2009

Bas heeft onder meer verklaard dat hij samen met Mark naar de crossbaan is gegaan. Daar aangekomen zag hij dat iemand twee versleten autobanden met daarover een witte plaat op de crossbaan had gelegd. Mark had Bas op een gegeven moment gevraagd of ze een schans zouden gaan maken. Bas vond dit goed, waarna ze zijn gaan puzzelen met de autobanden en de witte plaat. Bas zag dat Tom een witte plaat van een houten frame afsloeg. Vervolgens vroeg Mark aan Bas een band te pakken. Hierop heeft Bas een losse band uit de grond gehaald en naar Mark gebracht, aldus de verklaring van Bas.

Bas zag dat Tom nog twee of drie banden uit de grond had getrokken en Bas heeft één van deze banden van hem aangepakt.

Bas had verder gezien dat Mark en Jeroen de schans hebben gemaakt met de autobanden en de twee witte platen. Bas heeft verklaard dat hij de achternaam en het adres van Jeroen niet heeft.

Voorts heeft Bas verklaard dat iedereen over de schans is gefietst en dat er opnames zijn gemaakt met mobiele telefoons. Ook heeft Bas nog de namen van een aantal getuigen opgegeven, te weten Peter, Mark, het broertje van Tom, een jongen waarvan Bas de achternaam en het adres niet wist en een jongen waarvan hij alleen de voor- en achternaam wist.

Proces-verbaal van verhoor van Mark d.d. 6 oktober 2009

Mark heeft onder meer verklaard dat hij op de crossbaan heeft gezien dat Bas zo'n twee tot vier banden uit de grond aan het trekken was. Volgens Mark heeft een klein jongentje Bas geholpen. Mark had gezien dat één van de banden al los lag en dat Bas de andere band min of meer los had getrapt. Voorts had Mark gezien dat Jeroen met de banden en borden een soort springschans maakte. Ook had Mark gezien dat Tom het reglementen-bord van de stelling had getrokken.

Mark heeft verder verklaard dat hij een band bij de schans heeft neergelegd.

Proces-verbaal van verhoor van Peter d.d. 7 oktober 2009

Peter is als getuige gehoord en heeft onder meer verklaard dat hij Bas op de crossbaan heeft horen zeggen dat hij een grotere sprong wilde maken en dat Bas aan Tom vroeg om te helpen een bord eruit te trekken om als schans te gebruiken.

Peter had gezien dat Tom en Bas het bord er met hun handen uit trokken. Ook had Peter gezien dat Bas ongeveer negen banden uit de grond trok en deze onder het bord plaatste om de schans te maken. Vervolgens zijn meerdere kinderen over de schans gesprongen, aldus Peter.

Oordeel Nationale ombudsman

Voordat de Nationale ombudsman tot een beoordeling van de verschillende klachtonderdelen komt, wil hij opmerken dat hij het maken van een schans door Bas en zijn kornuiten beschouwt als normaal gedrag dat jongens van die leeftijd in hun speelsheid kunnen ondernemen. Vervolgvraag is wat de reactie van onze samenleving is in de situatie dat corrigerend moet worden opgetreden. Het (verder) uitgraven van autobanden, het gebruiken van een gemeentelijk bord dat rondslingert en een ander bord dat op half zeven aan een paal hangt om een schans te maken, gaat misschien net iets te ver. Maar het gaat wel heel ver om de tussenkomst van de politie uit te laten monden in een strafrechtelijke benadering die resulteert in de constatering dat het gaat om strafbare feiten als 'openlijke geweldpleging' en 'vernieling'. Naar de letter van de wet klopt dit natuurlijk, maar niets staat de politie in de weg om de wet met wijsheid toe te passen. Eerst volgt de beoordeling van de verschillende klachten en in de slotbeschouwing komt dit punt terug.

I Ten aanzien van het opsporingsonderzoek

1. Het gelijkheidsbeginsel houdt in dat overheidsinstanties gelijke gevallen gelijk behandelen en ongelijke gevallen ongelijk behandelen al naar gelang zij van elkaar verschillen. Dit betekent dat de politie in beginsel alle verdachten (en niet slechts enkele verdachten) van een strafbaar feit dient op te sporen indien hun aandeel in het strafbare

feit gelijk is geweest.

2. Bas werd verdacht van openlijke geweldpleging dan wel vernieling van een door de gemeente aangelegde fietscrossbaan. Voor openlijke geweldpleging is niet vereist dat de persoon zelf geweld heeft gepleegd. Door slechts deel uit te maken van de groep, kan men zich ook schuldig maken aan openlijke geweldpleging.

De verklaringen van de drie verdachten en de getuige zijn op onderdelen niet met elkaar in overeenstemming; over het aantal banden dat Bas uit de grond heeft gehaald en of Bas al dan niet het reglementenbord van de paal heeft gehaald zijn wisselende verklaringen afgelegd. Ten aanzien van het uit de grond halen van de banden en het verwijderen van het reglementenbord zijn wel telkens dezelfde namen genoemd, namelijk die van Tom, Bas, Mark en Jeroen. Tom, Bas en Mark zijn door de politie als verdachte aangemerkt. Jeroen is niet als verdachte aangemerkt, maar van hem had de politie niet meer dan een voornaam.

De overige jongens, die aanwezig waren en over de schans hebben gefietst, zijn evenmin door de politie bij het onderzoek betrokken. Hoewel deze jongens wellicht ook als verdachte van openlijke geweldpleging konden worden aangemerkt, was hun rol niet gelijk aan die van Tom, Bas, Mark en Jeroen. Zij zijn namelijk niet betrokken geweest bij het uit de grond halen van de banden, het losmaken van het reglementenbord en het vervaardigen van de schans. De Nationale ombudsman kan zich voorstellen dat gelet op de beperkte politiecapaciteit en de geringe ernst van het feit de politie niet meer opsporingshandelingen heeft verricht om de identiteit van Jeroen te achterhalen en de rest van de groep bij het onderzoek te betrekken. Nu de politie van Jeroen alleen zijn voornaam had en de overige jongens niet hetzelfde aandeel hebben gehad, was van een gelijke situatie geen sprake en heeft de politie het gelijkheidsbeginsel niet geschonden. Dat neemt niet weg dat het onbevredigend is dat Jeroen niet op gelijke wijze behandeld is als de andere drie.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II Ten aanzien van de informatieverstrekking

1. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat overheidsinstanties burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit betekent dat de politie de burger een duidelijk antwoord moet geven indien hij vraagt waarvan hij verdacht wordt.

2. Uit de door de politie verstrekte stukken is gebleken dat Bas en zijn ouders door de politie zijn opgeroepen om op het politiebureau te verschijnen omdat Bas als verdachte werd gehoord in verband met een onderzoek naar een vernieling.

Daarnaast staat in het proces-verbaal van verhoor van Bas vermeld dat hem is meegedeeld waarvan hij verdacht werd. De korpsbeheerder heeft gesteld dat verzoeker hierbij aanwezig was, hetgeen niet door verzoeker is weersproken.

De Nationale ombudsman achtte het daarom voldoende aannemelijk dat het verzoeker voldoende duidelijk is geworden waarvan Bas werd verdacht. Dit neemt niet weg dat de politie had moeten reageren op verzoekers brief van 27 maart 2010, waarin hij onder meer heeft gevraagd om schriftelijk te laten weten hoe de aanklacht tegen Bas luidt, dit te meer daar het wel enig wetstechnisch voorstellingsvermogen vraagt om van het feitelijk gebeurde tot de strafbare feiten 'openlijke geweldpleging en vernieling' te komen. Door hierop geen reactie te geven, heeft de politie het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking geschonden.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

III Ten aanzien van het onder druk zetten

1. Het beginsel van fair play houdt voor overheidsinstanties in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dit betekent dat de politie de burger heldere informatie dient te geven over verschillende procedures zonder de burger hierbij onder druk te zetten.

2. Zoals de korpsbeheerder heeft gesteld dient de politie de verdachte mee te delen dat hij niet verplicht is deel te nemen aan het Halt-traject en informeert hij de verdachte over de mogelijke consequenties van niet-deelneming. Verzoeker heeft gesteld dat zij onder druk zijn gezet en uit angst voor torenhoge boetes met het Halt-traject hebben ingestemd. Dat verzoeker en Bas zijn geweest op de mogelijkheid van een strafblad en een boete is niet onjuist, omdat dat misschien het gevolg was geweest wanneer zij niet zouden instemmen met het Halt-traject en de officier van justitie Bas had vervolgd. De wijze waarop deze informatie is gegeven, is echter niet vast komen te staan. Nu er geen feiten of omstandigheden zijn op basis waarvan kan worden aangenomen dat verzoeker onder druk is gezet, onthoudt de Nationale ombudsman zich van het geven van een oordeel, hoewel hij zich kan voorstellen dat het politieoptreden zodanig was vormgegeven dat het voor verzoeker niet helemaal scherp was dat er een keuze gemaakt kon worden.

IV Ten aanzien van het onvoldoende rekening houden met de leeftijd en ontkenning

1. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Dit betekent onder meer dat de politie bij de uitoefening van haar taak conform wet- en regelgeving handelt.

2.1 Ingevolge de Aanwijzing Halt-afdoening kunnen slechts jeugdigen aan een Halt-traject deelnemen indien zij het strafbare feit hebben bekend.

Verzoeker heeft gesteld dat Bas heeft ontkend iets strafbaars te hebben gedaan; hij heeft alleen bekend dat hij een loszittende band uit de grond heeft gehaald. Uit de verklaring van Bas blijkt echter dat hij ook een uit de grond getrokken band van Tom heeft aangenomen. Gelet hierop oordeelt de Nationale ombudsman dat formeel-juridisch gezien de verklaring van Bas voldoende aanknopingspunten biedt om van een bekennende verklaring ter zake openlijke geweldpleging uit te gaan. De politie hoefde dit op zich dan ook niet als belemmering voor een Halt-afdoening te zien.

2.2. Voorts bepaalt de Aanwijzing Halt-afdoening dat een Halt-afdoening onder meer bestaat uit het vergoeden van de door de jeugdige aangerichte schade. Een uitzondering hierop geldt voor jongeren van 12 en 13 jaar, omdat er geen civiele aansprakelijkheid bestaat voor jongeren in deze leeftijd. Het Halt-bureau kan buiten de eigenlijke Halt-afdoening om wel bemiddelen bij de totstandkoming van een schadevergoedingsregeling tussen benadeelde en de ouders, maar dit maakt dus geen deel uit van de Halt-afdoening.

Door tegen verzoeker te zeggen dat het bedrag van € 100,00 betaald diende te worden en dat de zaak anders aan de officier van justitie zou worden voorgelegd, heeft de politie verzoeker op het verkeerde been gezet en in strijd met de Aanwijzing gehandeld. Hiermee is het vereiste van professionaliteit geschonden.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

3. Het voorgaande geeft de Nationale ombudsman aanleiding de korpsbeheerder in overweging te geven een bedrag van € 100,00 aan verzoeker te betalen, nu de informatieverstrekking op dit punt onjuist was.

V Ten aanzien van de klachtbehandeling

1. Het beginsel van fair play houdt voor overheidsinstanties in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dit betekent dat van de politie verwacht mag worden dat zij klachten op zorgvuldige wijze behandelt.

2. In deze zaak is de klacht in het geheel niet volgens de klachtenregeling van de politie en de regels voor klachtbehandeling uit de Politiewet afgedaan. Zo is alles telefonisch afgedaan, is verzoeker niet gehoord en heeft verzoeker uiteindelijk - nadat hij heeft aangedrongen op een schriftelijke afdoening - een brief gekregen van de districtschef in plaats van een beslissing van de korpsbeheerder. Hoewel de politie ernaar mag streven klachten zoveel mogelijk informeel af te doen, dient zij de klacht formeel in behandeling te nemen indien de verzoeker duidelijk heeft gemaakt niet tevreden te zijn over de informele klachtafhandeling. Bovendien is verzoeker niet gewezen op de mogelijkheid de klacht zelf aan de korpsbeheerder voor te leggen. Het is kwalijk dat dat in dit geval niet is gebeurd. Kortom, de politie heeft de regels van klachtbehandeling volkomen naast zich neergelegd

en daarmee het vereiste van professionaliteit geschonden.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over het regionale politiekorps Utrecht, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht, is

gegrond:

ten aanzien van de informatieverstrekking, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking;

ten aanzien van het onvoldoende rekening houden met de leeftijd en ontkenning van Bas, wegens schending van het vereiste van professionaliteit;

ten aanzien van de klachtbehandeling, wegens schending van het vereiste van fair play

niet gegrond:

ten aanzien van het opsporingsonderzoek;

Ten aanzien van het onder druk zetten, onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de korpsbeheerder in overweging een bedrag van € 100,00 aan verzoeker toe te kennen, nu de politie verzoeker onjuiste informatie heeft verstrekt over de voorwaarden die gelden voor deelname aan het Halt-traject.

Slotbeschouwing

De Nationale ombudsman kan zich de verontwaardiging van Bas en zijn ouders goed voorstellen. Bas heeft in zijn ogen niets fout gedaan en alleen een loszittende band uit de grond gehaald om de schans op de fietscrossbaan te verhogen. Als gevolg hiervan wordt hij verdacht van vernieling dan wel openlijke geweldpleging en belandt hij in een Halt-traject waarbij hij een taakstraf van acht uur moet uitvoeren en € 100,00 moet betalen. Hoe ziet de werkelijkheid er voor de dertienjarige Bas uit vóór en na dit gebeurde?

Op basis van de afgelegde verklaringen zijn er formeel-juridische gezien voldoende feiten en omstandigheden om Bas als verdachte van vernieling dan wel openlijke geweldpleging aan te merken. De politie had op basis daarvan verschillende keuzes; de jongens

berispen, de jongens (na toestemming van de officier van justitie) een Halt-traject aanbieden of de zaak voorleggen aan de officier van justitie om te beoordelen of vervolging aan de orde was. In dit geval is er voor het Halt-traject gekozen en deze keuze is op zich te maken. Met dit traject wordt een strafblad voorkomen en het geeft jongeren zo is de bedoeling meer inzicht in de consequenties van hun handelen. In dit geval lijkt het erop dat Bas zich van geen dan wel weinig kwaad bewust was en juist de Halt-afdoening zou ertoe kunnen leiden dat hij meer inzicht kreeg in zijn aandeel bij het 'verbouwen' van de fietscrossbaan. In dit concrete geval heeft de Nationale ombudsman ernstige twijfel over de wijsheid van de keuze om een Halt-traject aan te bieden. Het is een twijfelgeval, omdat een berisping immers ook mogelijk was geweest. Vraag is, of de opvoedkundige waarde van het Halt-traject opweegt tegen die van een berisping. Zoals Bas net over het randje ging bij zijn enthousiaste medewerking aan het maken van een schans gaat de politie in de ogen van de Nationale ombudsman net over het randje met de keuze voor een benadering gebaseerd op 'openlijke geweldpleging en vernieling'.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

1 Alle genoemde namen zijn gefingeerd